

מאחורי הקלעים

קאזאלס - לישראל?

הצ'ליסט פאבלו קאזאלס, בעל הפירסום העולמי, הוזמן אישית לבקר בישראל על ידי שרת-החוק גולדה מאיר, שהיא אגב אמו של הצ'ליסט הישראלי מנחם מאירסון. הסיכויים לביצוע הביקור קלושים ביותר, מחמת גילו המופלג של קאזאלס. . . .

זעם צעיר מאד גילו שחקני הבימה בשעת החזרה הכללית על הצגת הבט אחורה בועם. שנערכה על הבמה לאחר הצגות: בתמונת הקטטה התלהב מישא אשורוב קצת למעלה מן המידה, תקע את אגרופו בחטמו של שלמה ברישביט עד שהלה איבד את ההכרה לשניות אחדות. ברישביט לא נשאר חייב זמן רב לאחר ההתאושש, ובהמשכה של אותה תמונה החזיר מכה ראוייה לשמה בפניו של אשורוב. הקרבן האחרון של מעשי האלימות היתה אלישבע מיכאלי, שתופת יד רחבה מדי של ברישביט שברה את משקפיה. . . . למפא"י אין כל כוונה רצינית לקיים את הצהרותיה בדבר אי-שימוש בהופעות אמנותיות בבחירות. לפחות להקה אחת, בשם חברותא, הוקמה במיוחד בהשראת מטה הבחירות של מפא"י כדי להופיע באסיפותיה. כן ממשיך שחקן בצל ירוק חיים טופול את עבודתו האינטנסיבית במטה הבחירות של מפא"י, כממונה על אירגון התוכניות האמנותיות. . . .

אורי זוהר, איש בצל ירוק, החל להגשים בהדרגה את כוונתו המוצהרת לפרוש מן הבמה לצורך לימודים: כבר עתה מחליף אותו לעיתים בתפקיד השוטר בהצגת אף מלה למורגנשטיין שי דגון. . . . הכריזה האחרונה מהלכת בתיאטרון הקאמרי, אחרי שאלוהים טיילור הנציחה את שם בעל המנוח מייק טוד בתרומתה לאולם החדש

תיאטרון

די להביט לאחור

הבט אחורה בזעם (הבימה) הוא מחזה נוסף בסדרה הארוכה-עדיין-קק של מחזות העיתות הפסיכולוגיים המיוצרים בע"שור האחרון באמריקה ובאנגליה כמעט בסיטונות. בתיאטרונים הישראליים זכה סוג זה של מחזות, לפחות בשתי העונות האחרונות, למעמד של אופנת בתיקיימא, כנראה משום שההצלחה הקופתית האירה פנים לאחדים מהם. כך, על כל פנים, נראו על במות ישראל בשנים האחרונות אנה כריסטי, המראה מעל לגשר, הקיסר ג'ונס, מלאך ה' אבן, השמלית ושמה תשוקה ותרזיל לחמש אצבעות. אלה מחזות שונים, כמובן, זה מזה, אך כל צופה יכול להבחין במכנה המשותף ובעובדה שמכנה משותף זה מתחיל להימאס כהוגן.

שתיקות משכנות. הבט אחורה בזעם מציע אחריאציה אנגלית על הגושא, כשבמרכזו בחור בשם גיימי פורטר (מישה אשורוב), השופע בחילה פיזית אקטיבית ומילולית כמעט כלפי כל דבר בעולם. פרשנים-חובבי-משמעות טענו, כי זעמו של גיימי פורטר נובע מסדר החברה האנגלית, הגדולים ממנו אוויר לנשימה. אבל האמת הכוללת לעין מראית המחזה היא, כי רק לפעמים וכמעט במקרה ניתכים זעמו ובחירתו על מטרות ראויות. הם מהווים, בעצם, יותר תופעה נפשית אופיינית לשלב מסוים של ההתבגרות — שבישראל זמנו כרגיל מוקדם יותר מאשר באנגליה הקרה. כאשר מושם פרץ הזעם והבחילה הזה בפי אדם בעל השכלה גבוהה וכפייסטי גדול מן הרגיל — הרי אך טבעי הוא כי בתוך הברל יצופו גם קצת רמזי-אמת-חברתית.

על כן, לצורך ביצוע הורלם של התפקיד, יש צורך בגילום דמות שגילה הביוג'וני 21-22 וגילה הנפשי עוד פחות מכן. וזה היה המכשול הגדול שעמד בין מישה אשורוב ובין התפקיד רב-המלל, מכשול שעליו התגבר רק במישור הטכני המקצועי, אך לא במישור ההתייחתי. משכנות הרבה יר תר היתה מרים זוהר — בשתיקותיה.

סיבה אחת לזעם. פרט חשוב זה, אין בו כדי לפגום בהישג הצוות של הצגה זו: הבמאי היי קיי לוס, שהצליח ליצור כמה מעמדים מרשימים ושטף כללי מתקבל-על-הדעת, למי רות הזמן הקצר — שלושה שבועות בלבד — שהעמיד לרשות התיאטרון הרעב ל-הכנסות; צייר התפאורה רור דה ריילינגר, איש קיבוץ הזורע, שעבודתו הראשונה על במה מקצועית הפכה ל-הצלחה ניכרת בזכות תפי אורח רוחית-אחירה וגדול שת הפרטים הריאליסטיים, המספקת ממבט ראשון סי בה משכנות אחת, לפחות, לזעמו של גיימי פורטר; והמתרגם שרני כרמי, שי אולי בפעם הראשונה הצליח למזג את העגה הישראלית בהתיאטראלי לאחדות השופעת גם צירופי-לשון משעשעים כ"צחוק" או "תודה ריבה".

בידור

דיגדוג סקילשו

נקרא לו דודיק (תיאטרון דורה-מי עממי) היא פארסה צרפתית מעובדת ליש-ראלית, מדוברת בעברית ומשוחזקת באדיש על פקידון מועד (יעקב בידור) הבא לתעשיין שהוא עובד אצלו (מישה נתן) כדי לבקש ממנו העלאה במשכורת ואת יד כחו. הבת שהוא מתכנן אליה היא בעצם מישהי אחרת, שהציגה את עצמה בתור שכזאת, בעוד שהבת עצמה (אסתר אשור) ניהלה, כמסתבר, רומן סוער עם נהג באותו מפעל, והיא מחליטה לטעון כי היא בהריון, כדי שאביה יסכים לנישואין.

את השאר יוכל לדעת כל מי שתהיה לו די סבלנות כדי להישאר באולם גם במערכות הבאות.

שחקנים מיכאלי ואשורוב, ב"זעם" המכנה המשותף נמאס כהוגן

של התיאטרון, היא הערתו של הבמאי גר-שון פלוטקין: "אליזבט טיילור יכולה להניח ציח גם את שמו של בעלה הבא — תמורת תרומה נוספת, אנחנו מוכנים לקרוא לבתי השימוש באולם החדש בשם בתי פישר".

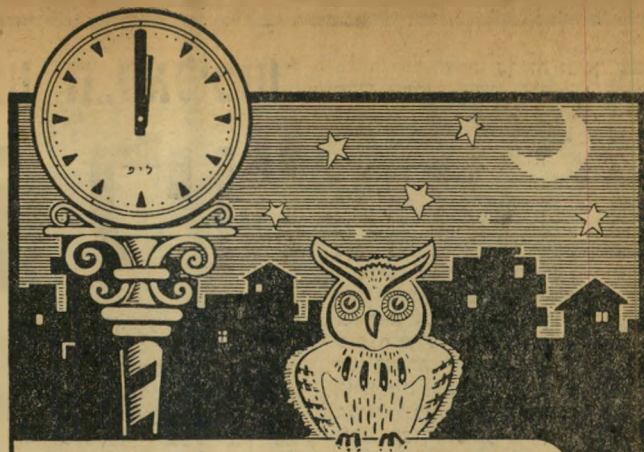
תדרין

הצגות

● **הבט אחורה בזעם** (הבימה) — ראה לעיל.
● **השמלית ושמה תשוקה** (אהל) — שחקני אהל, ובתוכם הפעם נתן כוגן בתפקיד ראשי, עושים יותר מן המקסימום, כדי להפיק הצגה העולה קצת על המינימום.

בידור

● **נקרא לו דודיק** (תיאטרון דורה-מי עממי) — ראה לעיל.
● **אף מלה למורגנשטיין** (בצל ירוק) — כשרונו של הבמאי שמואל בונים והחן הטבעי של חברי הלהקה מסתירים כמעט את עובדת העדרו של מחזה.

שודות לילה

קבלת מודעות דחופות
לכל העתונים בכל הזמנים
רק במשרדי פרסום "דחף"
ת ל א ב י ב

אלנבי 123 טלפון 63557
בן יהודה 7 טלפון 51427
דיזנגוף 116 טלפון 29952

סניף דיזנגוף פתוח גם
במוצאי שבתות וחגים
עד חצות

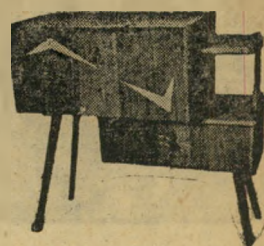
מחלקת העיתונות

עוד שלושה ימי כריכות

לפי בקשת הקוראים יתקבלו גלינות העולם הזה לכריכה עוד שלושה ימים נוספים. שלושה הימים הס: יום ה', 30 לאפריל; יום א', 3 למאי; יום ב', 4 למאי — בין השעות עשר עד אחת לפני הצהריים וחמש עד שבע אחר הצהריים במשרדי העולם הזה בתל-אביב, רחוב גליקסון 8.

מיכאל קגו

ביח"ר לרהיטים
וארונות
לרדיו-פטיפונים

טלפון 83331 PHONE תל-אביב, רחוב אילת 42
(בסימטה, רח' 360, מס. 6)

C. D. מעורר בעיה דיפלומטית

הופעת מודעות פרסום של יצרני "עץ הזית" עם הכותרת C.D. עוררה תמיהה בחוגים הדיפלומטיים שכן C.D. כידוע הן ראשי תיבות לקורפוס הדיפלומטי וראשי תיבות אלה מתנוססות על כל מכונת מפוארת של ציריות חוץ. C.D. הפעם, פירושו היה תהליך הזיקוק האמריקני החדש Continued Deodorization אשר הופעל לראשונה בבית-ר "עץ הזית" אשר בקרית אריה.

בניגוד למפעלי "ענק" שהוקמו בשנים האחרונות תוך רעש תעמולתי רב, משמש "עץ הזית" דוגמה להתפתחות בריאה של מפעל בארץ קטנה כישראל. מתוך התחלה צנועה לפני כ-30 שנה גדל וצמח מפעל בעל ממדים גדולים עם ציוד חדש הנחשב כיום לשני בגודלו ובתפוקתו בענף שמני מאכל וסבונים. גם ההנהלה ב"עץ הזית" היא דוגמה לניהול משפחתי על המקום. עם עלות השחר מגיעים לביהח"ר האב חיים ליבוביץ וארבעת בניו השוקדים ומפקחים במשך כל היום על תהליכי הייצור.